

Inspraak gemeenteraad Maastricht 5 september 2023

Goedenavond

Mijn naam is ....., eigenaar van een mooi winkelpand aan de Cabergerweg in Maastricht. Ik ben inmiddels bezig flink om te investeren in de stedenbouwkundige uitstraling van het pand en heb daar ook vergunning voor gekregen van uw college.

Mijn winkelpand ligt aan de hoofdinfrastructuur van Maastricht recht tegenover retailpark Belvédère. Op het retailpark zijn bijna alle vormen van perifere detailhandel toegestaan en op mijn locatie mogen alleen meubelwinkels. Ik wordt dus ernstig beperkt in de verhuurmogelijkheden.

De beperking van branchering van detailhandel valt onder de werking van de Europese Dienstenrichtlijn en is niet toegestaan behalve als er zwaarwegende redenen bestaan. In Maastricht, de Europese stad bij uitstek, zou je mogen verwachten dat Europese richtlijnen extra waardering en respect verdienen.

De branchebeperkingen op mijn locatie werden in een vorige procedure door uw raad gemotiveerd ter voorkoming van leegstand in het centrum en toekomstige leegstand op Belvédère. De Raad van State heeft dat goed gevonden.

In mijn nieuwe aanvraag heb ik mode en luxe, als concurrentie voor het centrum, niet aangevraagd. Daarnaast heeft uw college besloten te stoppen met de verdere ontwikkeling van Belvédère. Het voorkomen van leegstand in een gebied wat toch niet wordt ontwikkeld kan geen dwingende reden meer zijn.

De omstandigheden zijn nu flink gewijzigd. Er is daarom volgens mij geen dwingende reden meer om het nieuwe verzoek te weigeren. Het rapport van BRO zegt dat er niets is veranderd. Mijn standpunt wordt zonder deugdelijke onderbouwing van tafel geveegd en dat is wel erg gemakkelijk.

De kern van mijn verzoek ligt in de vraag wat er nu mis gaat in Maastricht wanneer op mijn locatie ook wasmachines of fietsen worden verkocht? Als u het weet mag u het zeggen. Als u het niet weet moet u het onderzoeken.

In het nu voorliggende raadsvoorstel wordt niets onderzocht maar worden precies dezelfde argumenten aangedragen als de vorige keer terwijl zowel de aanvraag als de planologische situatie is gewijzigd. Er wordt in het voorstel ten onrechte gesteld dat er niets is veranderd. Dat is een houding die geen recht doet aan de werkelijkheid.

Ik heb in deze drie minuten onmogelijk de tijd op de details in te gaan en daarom zou ik graag met u de verdieping ingaan buiten deze vergadering om. Maar dan zou ik daar ook graag de ruimte voor krijgen.

Ik vraag u daarom nu niet in te stemmen met dit raadsvoorstel en mijn vraag serieus te onderzoeken op grond van de stand van zaken van vandaag. Dat wil zeggen dat er geen bedreiging meer is voor de binnenstad en er geen verwachting meer is voor toekomstige leegstand op Belvédère.

Samen kunnen we best een oplossing vinden. Ik was daarover graag met uw wethouder in gesprek gegaan maar ieder verzoek voor een gesprek is afgewezen omdat er nog een procedure loopt bij de rechtbank voor een omgevingsvergunning. En zolang praat je niet met elkaar vindt de wethouder. Ik vind dat oprecht jammer en een gemiste kans.

Hoe nu verder? Als iets echt niet kan dan is dat zo. Als iets echt wel kan dan is dat ook zo.

Ik vraag niet om alles, ik vraag om redelijkheid. Dat moet toch te vinden zijn?

Dank u